

Наша церемонія Святого Одруження

Ісус народився серед людей 2000 років тому. Бог хотів, щоб Ісус знайшов свою наречену і вони посіли місце Адама та Єви, що було втрачене на самому початку людської історії. Ісус і його наречена разом мали вирости і стати Істинними Батьками, показуючи живий приклад справжніх чоловіка та дружини, батьківства і сім'ї. Однак надія, яку Бог покладав на Ісуса та Ізраїль, не втілилася в реальність. Господь пішов вторинним шляхом, і помер за нас на хресті. Неможливо навіть уявити, яким він був спустошеним! Тому після повернення завданням найбільшої ваги Ісуса було знайти наречену, з якою він створить істинну сім'ю, суспільство, країну і світ. Істинні Батьки полегшать горе Небес і землі та закладуть переможний фундамент ідеального Божого світу.

У цьому провидінні весільна вечерея Агнця, яку згадано в пророцтвах, або день нашого Святого Одруження, стали переломним моментом, коли Бог здобув Свою перемогу і повернув Собі втрачену славу. До того ж це був день радості людства, тому що він відкрив нову сторінку історії, де всі можуть жити разом не тільки зі своїм Істинним Батьком, а й із Істинною Матір'ю.

У шістнадцятирічному віці Мун Сон Мьон на горі Мьоду отримав свою місію від Ісуса Христа. Ця місія завдала йому великих труднощів. Крокуючи шляхом її виконання, спершу він навчався в Японії, а після здобуття незалежності Кореї проповідував Боже слово в Північній Кореї. Там Мун Сон Мьон зазнав тягот і невимовних страждань, що загрожували життю. Представники Комуністичної партії і поліція жорстоко, ледь не до смерті кували його, відтак викинувши, бо думали, що вже мертвий. Та він вижив і продовжив свою місію. Тоді його заарештували знову й відправили до примусово-трудового табору

поблизу міста Хиннам. Лише прибуття військ ООН врятувало Мун Сон Мьона від страти.

Разом із двома своїми послідовниками він вирушив на Південь, щоби знову розпочати своє служіння. Під час сутичок комуністичної армії та військ ООН вони мало не останніми переправились через замерзлу річку Імджін до Південної Кореї, а звідти пройшли сотні кілометрів на південь півострова. Започаткувавши церкву в Пусані, він оселився в Сеулі. Проте судові процеси не припинялися, і цього разу його заарештував Уряд Південної Кореї. Ідучи цим складним шляхом, він безкомпромісно присвячував себе заради виховання багатьох нових членів церкви, розповідав їм про Бога і місію Месії. Він мав пройти таким шляхом, аби зустріти Єдинородну Доньку, яку підготував Бог, і влаштувати весільну вечерю Агнця.

Члени ранньої Церкви об'єднання пройшли через усі ті гіркі випробування разом із Батьком Муном. З наближенням 1960 року їх сповнила невимовна надія. Батькові Муну мало виповнитися 40 років, і він пророкував, що це буде рік Святого Одруження перших Божих сина і дочки — Єдинородного Сина і Єдинородної Доньки. І цю обіцянку було виконано. У церкві в Чонпадоні, о 4 годині ранку 27 березня 1960 року, першого дня третього місячного місяця, в розпал весни, ми з Батьком Муном провели нашу історичну церемонію заручин.

Стати свідками церемонії ми запросили 40 чоловіків і 40 жінок, але прийшло багато й інших членів церкви, які хотіли нас побачити. Маленька будівля каплиці була переповнена. Церемонія заручин проходила в атмосфері святості. Вона складалася з двох частин і завершувалася молитвою-благословенням від Батька Муна, в якій він складав звіт Небу і землі про глибинний зміст церемонії. Він молився за історію людства, що налічувала шість тисяч років і була шляхом страждань, необхідним для того, аби отримати Істинних Батьків. Те, що Ісус не зміг стати Істинним Батьком, стало горем для всіх людей, та день нашої церемонії заручин став днем благословення, який нарешті полегшив цей смуток.

11 квітня 1960 року: перша частина Святого Одруження, в західному вбранні

11 квітня 1960 року: друга частина Святого Одруження, в традиційному корейському вбранні

За п'ятнадцять днів після церемонії заручин, о 10:00 11 квітня 1960 року, шістнадцятого числа третього місяця за місячним календарем, ми провели Святе Одруження. Сімсот членів церкви, котрих було обрано з відділень усієї Кореї, зібрались у церкві в Чонпадоні, щоб взяти участь у чудовій події, на яку так довго чекав наш Небесний Батько. Позаяк на Святе Одруження з'їхалося значно більше людей, ніж на церемонію заручин, церква була вщент переповненою, тож ті, хто не міг увійти до будівлі, заповнили провулок перед нею. Однак атмосфера була не менш урочистою і благоговійною.

До цієї події маленьку церковну каплицю прикрасили з певним сенсом. Стіни і підлога були покриті білою тканиною, а ліворуч від дверей встановлено подіум. Я спустилася сходами з другого поверху, одягнена в довгу білу сукню з довгою фатою на голові, тримаючись за руку з нареченим. Члени церкви тепло зустріли нас, співаючи святу «Пісню пиру». Так було розпочалася церемонія Святого Одруження. Першу частину Святого Одруження ми були одягнені в західному стилі, тоді як під час другої церемонії — в традиційному корейському вбранні: святкових халатах і головних уборах.

Значущість і цінність цієї радісної події мають оцінити, прославити і вшанувати всі народи. Проте її зіпсував неприємний інцидент. За день до церемонії Міністерство внутрішніх справ, реагуючи на звинувачення християнської групи, заарештувало та влаштувало допит Батькові Муну. Повернутися до своєї кімнати в церкві він зміг лише після принизливих допитів, що тривали аж до 23:00. Однак з благодаті Бога і Святого Духа ми з Батьком Муном, як і вся громада, забули цей болісний досвід, немов його й не було, і провели весільну вечерю Агнця зі спокійною душею.

Наперед визначена Божа воля полягала в тому, що Його Єдинородні Син і Донька стануть однією плоттю через весільну вечерю Агнця, і завдяки цьому Бог зможе прийти до усіх чоловіків і жінок. Істинні

чоловіки і жінки є законними володарями творіння, всього Всесвіту, неба та землі. Святе Одруження нарешті дозволило втілити цей ідеал, якого Адам і Єва не змогли досягнути. Отже, обидві частини церемонії ознаменували офіційну інтронізацію мене як Матері Всесвіту і Матері миру.

Після церемонії ми з Батьком Муном як чоловік і дружина вперше сіли їсти за один стіл. Зрозуміло, зазвичай молодята сподіваються на весільну подорож у свій медовий місяць і мріють про затишне спільне життя, але в нас було зовсім по-іншому. Ми думали лише про Бога та церкву. Однак я цінувала кожен погляд, яким ми обмінювалися, й відчувала безмежно глибоку любов, святу любов, яку ми прагнули передати всьому людству.

У другій частині церемонії ми з чоловіком переодягнулися в яскраве традиційне корейське весільне вбрання. Ми співали і танцювали, щоби повернути славу Богу, та насолоджувалися святкуванням разом з усіма учасниками. Усі присутні попросили наречену заспівати, тож я виконала пісню «Коли настане весна»:

*Коли настане весна,
Розквітнуть азалії в горах і на луках.
Там цвітуть азалії,
Й моє серце розквітає.*

Весна означає свіжість й оновлення. Я люблю весну, адже це пора надії. Весна приносить із собою сподівання. Адже якщо ми залишимо холодну зиму позаду, наші дні наповняться яскравим життям. Це пробудить наші мрії.

Співаючи, я думала, що історія Церкви об'єднання повинна початися заново з настанням весни. Того дня поява на землі сім'ї Істинних Батьків відчинила нові двері в історії Божого провидіння. День церемонії Святого Одруження, який ми провели після того, як пережили складні роки, став днем найбільшої радості Бога.

У книзі Об'явлення Нового Завіту написано, що весільна вечеря Агнця настане, коли Господь знову прийде в кінці часів. Це пророцтво втілилося завдяки Святому Одруженню, коли Єдинородного Сина та Єдинородну Доньку, яких втратили на початку історії людства, звели разом як нареченого і наречену та помазали як Істинних Батьків. Коли ми об'єдналися як чоловік і дружина, я твердо вирішила перед Богом:

«Протягом свого життя ми з моїм коханим чоловіком завершимо історію провидіння відновлення через відкуплення, під час якої Бог напружено працював. Я знаю, що серце Бога найдужче болить через релігійні конфлікти, що відбуваються від Його імені. Ми обов'язково покладемо їм край».

Revision #2

Created 16 October 2022 19:50:39 by andres

Updated 3 November 2022 09:27:06 by andres